04/07/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାର ଜ୍ୟୋତି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛି" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବାଙ୍କୁ କରି କରାଇଲାବାଲା କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି? ସିଏ କ'ଣ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ କ'ଣ କରାଇଥାନ୍ତି?

ଉତ୍ତର**:-** ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛି, ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛି, ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛି ଏବଂ ତୁମ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ଉଦ୍ଘାଟନ କରାଉଛି । ତୁମେ ପୈଗମ୍ବର (ସନ୍ଦେଶବାହକ) ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ । ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (ଶ୍ରୀମତ) ଦେଉଛି, ଏହା ହିଁ ମୋର କୃପା ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ଗୀତ**:-** କୌନ ଆଜ ଆୟା ସବେରେ ସବେରେ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ କିଏ ଆସିଛନ୍ତି - ଯାହା ଦ୍□ାରା କି ଆମର ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଏକଦମ୍ ଖୋଲିଗଲା? ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମର ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଖୋଲି ଯାଇଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ଜ୍ୟୋତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଆମର ପିତା - ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ସମାଜୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସିଏ ଶମା (ଦୀପର ଶିଖା) ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି, ଜ୍ୟୋତି ଅଟନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ସବୁବେଳେ ସେମାନେ ଜ୍ୟୋତି ହିଁ ଜାଗ୍ରତ କରି ରଖିଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତିସ୍□ରୂପ ବୋଲି ମାନିଥାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ସଦା ସର୍ବଦା ଦୀପ ଜଳାଇ ରଖିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବାବା ଦିଆସିଲି କାଠି ଦ୍□ାରା କୌଣସି ଦୀପ ଜଳାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା କଥା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି - ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଗତି ମତ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ସଦଗତି ଦେବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଶିଖାଇବାବାଲା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ନା । ଶରୀର ତ ଶିଖାଇବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା କାରଣରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ୫ ବିକାର ନ ଥାଏ । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଏହି ଖରାପ ସଂସ୍କାର ସବୁ ନ ଥିଲା । ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ, ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର କେତେ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଏବେ ତୁମେ ଧାରଣ କରୁଛ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ ଆଦିଙ୍କର କଥା ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଚାଲି ଆସିଛି, ଯିଏକି ଜଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗତି-ସଦ୍‌ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଏଇଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରି ପାବନ ଦୁନିଆର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କର ବା ଦୁଆର ଖୋଲ । ବାବା ଆସି ଶିବଶକ୍ତି ମାତାମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଦୁଆର ଖୋଲାଉଛନ୍ତି । ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ସମୟରେ କୌଣସି ବି ମାତା (ନାରୀ)ର ବନ୍ଦନା ହେଉନାହିଁ କାରଣ କେହି ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ମାତା ନାହାଁନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ସେହିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯିଏ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲା । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଯୋଜନା ସବୁ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀ ମଧ୍ୟ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଭାରତ ପତିତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ତ ବେହଦର (ସାରା ବିଶ୍□ର) ବାପୁଜୀ ଦରକାର, ଯିଏକି ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ କରିବେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଏବେ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୋଇ ପଡିଥିଲେ, ବାବା ଆସି ଜାଗ୍ରତ କରିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିର ରାତି ଏବେ ଶେଷ ହୋଇ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ରାତି ପୁରା ହୋଇ ଏବେ ଦିନ ହେଉଛି । ବାବା ସଂଗମ (ମଝି ସମୟ)ରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ପକ୍କା ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ, ଯାହାକି ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଇଛ, ସାରା ଦୁନିଆ ଶୋଇ ରହିଛି ।

ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍□ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ, ମୂଳବତନ, ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ, ସ୍ଥୂଳବତନ ବିଷୟରେ ଜଣାଅଛି । ବାକି ସାରା ଦୁନିଆ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣର ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛି । ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ପତିତ ପାବନ କିଏ । ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଏ କଥା କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ବୁଝିଥିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାବନ ହେଉଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ହେବାର ଅଛି । ବାକି କୌରବ, ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ । ପାଣ୍ଡବ କିଏ ଥିଲେ! ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସେନାବାହିନୀ ଆଦିର ତ କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ସାକ୍ଷାତ୍ ପାରଲୌକିକ ପରମପିତା । ସେହି ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଯାଇଛ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ଏବେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି । ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଭଗବାନଉବାଚ, ଘରଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରୁହ । ଯାହା ବିତିଯାଇଛି ତାକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏହା ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି । ସୃଷ୍ଟିକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ହିଁ ଅଛି, ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ । ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ଡ୍ରାମାର ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ସେହିଭଳି ରହିଛି । ଯାହାଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେତେବେଳେ ରାତ୍ରି ଶେଷ ହୋଇ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ହିଁ ମୁଁ ଆସୁଛି । ଶିବରାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା । ଶିବଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଶିବରାତ୍ରୀକୁ ମାନିଥାନ୍ତି । ସରକାର ତ ଛୁଟୀ ଦେବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି । ନଚେତ୍ ଅତିକମ୍ରେ ତ ଗୋଟିଏ ମାସ ଛୁଟି ହେବା ଉଚିତ୍ । କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ - ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ (ଜନ୍ମଦିନ)କୁ ତ ବହୁତ ଧୂମ୍ଧାମରେ ଏକ ମାସ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବିଶେଷ କରି ବାବା ସିଧାସଳଖ ଆସି ଭାରତକୁ ସଦ୍ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ତେବେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା, ଦେବତାମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । କୌଣସି ଭାଗ ବାଣ୍ଟୁ ଆଦି ନ ଥିଲା ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଅଟଳ, ଅଖଣ୍ଡ, ସୁଖ-ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତିର ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ, ଯାହାକୁ କି ପୁନର୍ବାର ଆମେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ସୂର୍ୟ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି ନାମ ନ ଥିଲା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ରାମରାଜା, ରାମପ୍ରଜା, ରାମ... ସେଠାରେ ଅଧର୍ମର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ ।

ବାବା ତୁମକୁ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି କି ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ଭିତରେ କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାଭୀରୁ ବିଷ୍ଣୁ ବାହାରିଲେ... ଏହିପରି କିପରି ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟଜନକ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ଶେଷରେ ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀ, ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏକି ଦୁହେଁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାହା ବି ଚିତ୍ର ଦେଖୁଛ - ସେଥିରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କର ବଡ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଭକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ବଡ କରି ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା... ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା ତ ସ୍ଥାପନା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ବ୍ରହ୍ମା କରିବେ? ନା । ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ତ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମା (ବ୍ରହ୍ମା) ତ ପତିତ ଅଟେ, ଏହାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଚାଲିଯିବ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯାଇ ନାରାୟଣ ହେବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ଚିତ୍ରରେ ପୁଣି ସେଠାରେ ବା ଦେବଲୋକରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏହିସବୁ ଜ୍ଞାନର ଅଳଙ୍କାର ବାସ୍ତବରେ ତୁମର କିନ୍ତୁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ନବଧା ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ମୀରାଙ୍କର ନାମର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଇଛି ନା । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନମ୍ବର□ାନ ଭକ୍ତ ହେଲେ ନାରଦ । ମାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀରା ନମ୍ବର□ାନ ଭକ୍ତ ବୋଲି ଗାୟନ ଅଛି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାରାୟଣ ଅଥବା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ । ତୁମର ହିଁ ସ୍□ୟମ୍ବର ହୋଇଥାଏ । ନାରଦଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ ସଭାରେ ଆସି କହିଲେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିପାରିବି! ଏବେ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ବାକି ସେସବୁ ତ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କାହାଣୀ । ବାବା ଆସି ପ୍ରକୃତ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସତ୍ୟଯୁଗରେ, ନାରଦ ଭକ୍ତ ଦ୍□ାପରରେ ଥିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି ନାରଦ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା । ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ହିଁ ସ୍□ୟଂବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ନାମ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କେତେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ରହିଛି । ବାବା ହେଲେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦରକାର ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିପରି ବୁଝାଇବୁ । ତେବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କିପରି ଚିତ୍ର ସବୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ନାଭିରୁ ନେହେରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି, ତେବେ କେଉଁଠି ସେହି ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ କେଉଁଠି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ... ଏହିସବୁ କଥାକୁ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ବୁଝିଛ । ତୁମର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଖୁସି ରହୁଛି । ବେହଦର ପିତା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ କେବେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ କାରଣ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନଉବାଚ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଭଗବାନ କେବେ ଆସିଥିଲେ, କେବେ ଆସି ଗୀତା ଶୁଣାଇଥିଲେ! ତିଥି ତାରିଖ କିଛି ବି ନାହିଁ । କଳ୍ପର ଆୟୁଷକୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । କାହାର ବି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ (ପରିବାର) ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ହୋଇ ଅଗଣିତ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ଣ୍ଣ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି । ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଆମେ ହେଲୁ ଭାରତର ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ସମାଜ ସେବକ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମ ଦ୍□ାରା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ରୁହାନୀ ସେବା କରୁଛୁ, ସେମାନେ ବା ଦୁନିଆର ସମାଜସେବୀମାନେ ଶାରୀରିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଭାରତର କି ସେବା କରୁଛ? କୁହ ଆମେ ହେଲୁ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ସ୍□ର୍ଗର ଉଦ୍ଘାଟନ କରାଉଛୁ, ସ୍ଥାପନା କରାଉଛୁ । ଶିବବାବା କରି କରାଇଲାବାଲା, ଯିଏକି କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ମୁରଲୀ କିଏ ଚଲାଉଛନ୍ତି? ତେବେ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ନା! ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ମୁରଲୀ ଚଲାଅ । ମନମନାଭବର ମହାମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ କର୍ମ ଶିଖାଇଲେ ନା । ପୁଣି ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଅ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କରି କରାଇଲାବାଲା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ନିଜେ ଯାଦରେ ରହୁ ନ ଥିବ ତେବେ କ'ଣ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚକୁ ଚଢିଯିବେ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ଦେଲାବାଲା ରହିଯିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କରିବା କାରଣରୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ବାନ୍ଧେଲୀ ମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବହୁତ ରହିଥାନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ପତ୍ର ଲେଖିଥାନ୍ତି । ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛି, ମୁଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ମାଳା ତିଆରି ହୋଇଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା ଏବଂ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଳାରେ ଉପରେ ମେରୁ ଦାନା ରହିଛି । ମାଳା ଉଠାଇବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମେ ଫୁଲ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଦାନା (ଯୁଗଳଦାନା) ହାତକୁ ଆସିଥାଏ, ତାକୁ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ତାପରେ ହେଲା ମାଳା । ତୁମେ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ ତେବେ ଏହି ମାଳା ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ବାବା ଏହି ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସ୍□ାହା ହୋଇଯିବ । ବାବା ହେଲେ ପରମପ୍ରିୟ ପିତା । ତୁମକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦା ସୁଖ ପାଇବାର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ସା ନେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବେ, ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଆସିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । କେବଳ

ମୋତେ ମନେପକାଅ, କିଛି ମାଗିବାର ନାହିଁ କି କୃପା କର ବା ସାହାଯ୍ୟ କର । ନା । ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ତୁମକୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଶୀର୍ବାଦର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ମନେ ପକାଇବା ତୁମର କାମ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (ଶ୍ରୀମତ) ଦେବା - ଏହା ହିଁ ମୋର କୃପା । ବାକି ତ ଖାଅ-ପିଅ, ବୁଲାବୁଲି କର..... ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଭୋଜନ ହିଁ ଖାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ, ସେଠାରେ ପିଆଜ ଆଦି ତ ନ ଥିବ । ଏ ସବୁକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହିସବୁ ଜିନିଷ ସେଠାରେ ନ ଥାଏ । ମଞ୍ଜି ହିଁ ନ ଥାଏ । ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରୋଗ ବେମାରୀ ନ ଥାଏ । ଏବେ ଦେଖ କେତେ ରୋଗ ବେମାରୀ ବାହାରିଲାଣି । ସେଠାରେ କୌଣସି ତମୋଗୁଣୀ ଜିନିଷ ନ ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ । ଏଠାରେ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ଖାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ଆସି ପିଲାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେପକାଅ, ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂଗ ଛାଡି ମୋ ସହିତ ସଂଗ ଯୋଡିଦିଅ, ତେବେ ତୁମେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯାହା ବିତିଗଲା ତାକୁ ଭୁଲିଯାଅ, ବିତି ଯାଇ ଥିବା କଥାକୁ ଭୁଲି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ । ଖାଦ୍ୟ ପେୟକୁ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ରଖିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ଭୋଜନ ହିଁ ଖାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସ୍ଥୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସେବା କରୁଥିବା ଦାୟିତ୍□ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେକୌଣସି ସ୍ଥୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ବିଶ୍□ ରୂପକ ରଙ୍ଗ ମଞ୍ଚରେ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର ସେବା ଅର୍ଥେ ନିମିତ୍ତ ଅଟେ । ମୋତେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ବହୁତ ବଡ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍□ ମିଳିଛି । ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଅବହେଳା ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସମୟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରି ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର ବା ଜଡ ତଥା ଚୈତନ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ କରିଚାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଏବେ ଯୋଦ୍ଧା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଯେପରି ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମନ ଭିତରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଗଲାଣି ଯେ ଏବେ ବିନାଶ ହୋଇଯାଉ, ସେହିପରି ତୁମେ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମନ ଭିତରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଉପନ୍ନ ହେବା ଦରକାର ଯେ ଏବେ ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ, ତେବେ ଯାଇ ସମାପ୍ତି ହେବ । ତେବେ ବିନାଶକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପର ଇଙ୍ଗିତ ମିଳିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ବିନାଶର ଜ୍□ାଳାକୁ ତୀବ୍ର କର ।